

Vedkommende, særlig da der i Befolkningen syntes at være en overvejende Stemning for at gennemføre 21 Aars Valgretsaldere. Med Hensyn til Skattebetalingsspørgsmaalet pegede han paa, at man for længst havde ladet Kravet om Skattebetaling falde ved Rigsdagsvalgene, og at det var rimeligt at gøre det samme for Kommunevalgenes Vedkommende, ogsaa af den Grund at Befolkningen havde mange andre Interesser, som berettigede den til at ønske kommunal Valgret, end de rent skattemæssige. Kommunernes Administration var i saa nøje Kontakt med Lovgivningen, at det var en naturlig Tanke, at de, der vælger til Rigsdagen, ogsaa bør være Vælgere til de kommunale Raad. Den gældende Opholdsbetingelse betegnede Ordføreren for Forslagsstillerne som et Rudiment fra en Tid, da man stillede langt mere vidtgaaende Krav i saa Henseende, og et Rudiment som havde ringe praktisk Betydning. Naar der alligevel kun krævedes 4—5 Maaneders Ophold i Kommunen inden Valget, vilde det være meget rimeligere at lade Opholdsbetingelsen bortfalde, bortset fra den Tid, der skulde til, for at Listerne kunde blive udarbejdet.

Edvard Sørensen (V.) tog Afstand fra Forslaget ud fra tilsvarende Synspunkter som Indenrigsministeren. Vedrørende Skattebestemmelsen pegede han yderligere paa, at det rent økonomisk spillede en vis Rolle for Kommunerne, at Valgretten var betinget af Skattesvarelse, idet Erfaringen viste, at der op mod et Valg gik adskillige Skatterestancer ind.

Christmas Møller (K. F.) gjorde gældende, at ingen kunde være i Tvivl om, at et overvældende Flertal paa Rigsdagen var Tilhængere af 21 Aars Valgretten. Heller ikke kunde nogen være i Tvivl om, at Det konservative Folkeparti principielt var Tilhænger af 21 Aars Valgretsaldere. I det foreliggende Tilfælde var Diskussionen om Sagen imidlertid lagt op i et for højt Plan. Partierne burde se at forhandle sig til Rette om en Sænkning af Valgretsaldere, eventuelt efter en forudgaaende Folkeafstemning. De fra socialdemokratisk Side foreslaaede Ændringer i Skatte- og Opholdsbestemmelserne kunde hans Parti derimod ikke gaa med til.

Aksel Larsen (D. K.) kunde i et og ølt slutte sig til det socialdemokratiske Lovforslag, som hans Parti vilde give sin Støtte.

Jørgen Jørgensen (R. V.) var Tilhænger af, at Valgretsaldere blev den samme som Myndighedsaldere, altsaa 21 Aar, og han fandt ikke, der var noget i Vejen for at nedsætte Valgretsaldere til Kommunevalgene tidligere end Valgretsaldere til Folketinget. Det kunde endda hævdes, at de unge lettere vilde være i Stand til at tage Stilling til de mere lokale Spørgsmaal, som Kommunalbestyrelserne beskæftiger